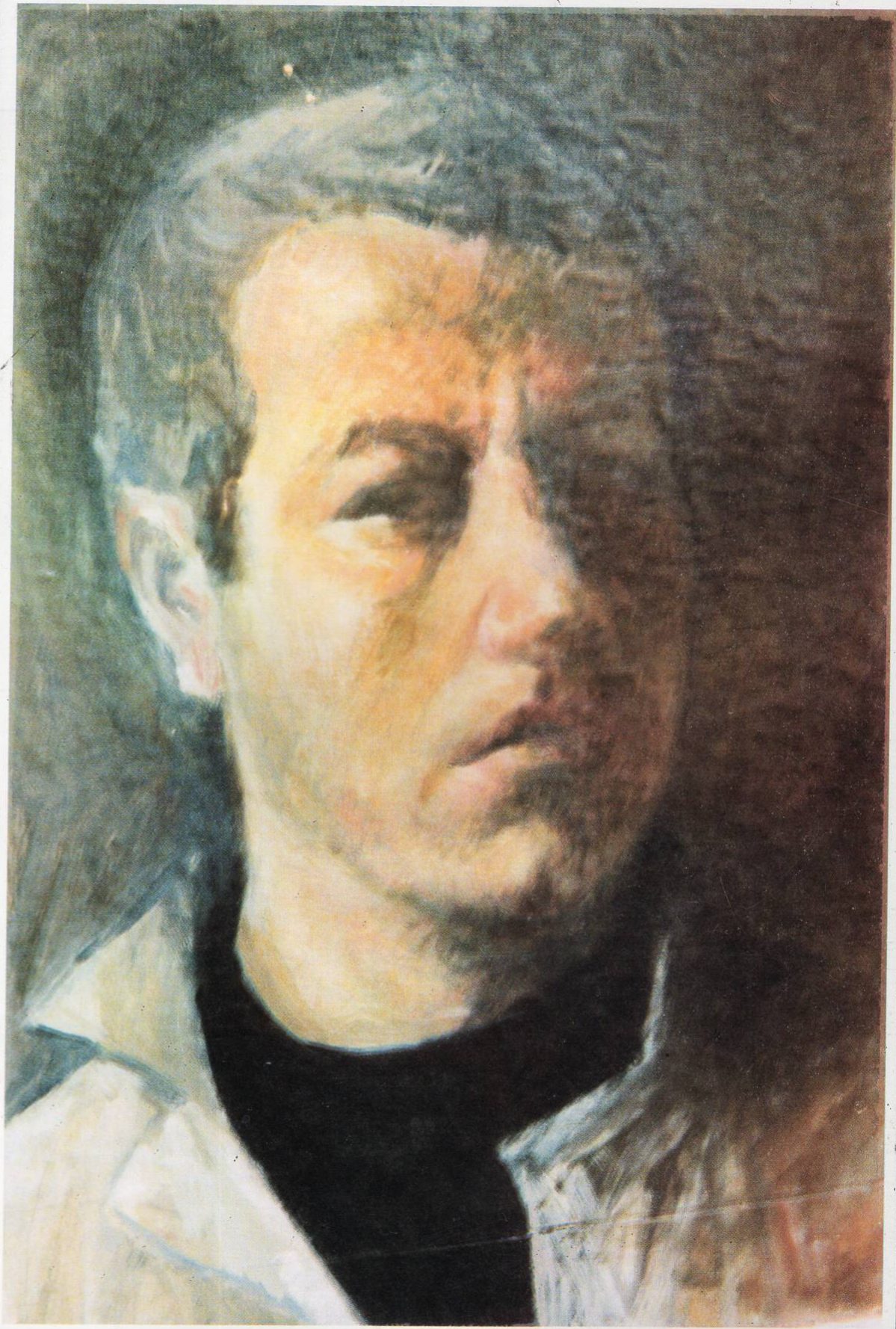

ВЕРОЛЬУБ СТАНКОВИЇ

ИЗДАВАЧ
НАРОДЕН МУЗЕЈ "КУМАНОВО"-КУМАНОВО

ГЛАВЕН И ОДГОВОРЕН :
БОГДАН ТАНЕВСКИ

ПРЕДГОВОР И КАТАЛОГ
ТАНЕ АТАНАСОВСКИ-ГАРСКИ

ФОТОГРАФИИ .
ФОТО СТУДИО "РЕВИЈА"

КОМПЈУТЕРСКА ОБРАБОТКА :
ЈОВИЦА ТАНАСКОВСКИ

СКЕНИРАЊЕ .
СКЕНПОИНТ-СКОПЈЕ

ПЕЧАТ
"ПРОСВЕТА"-КУМАНОВО

ТИРАЖ . 500

НА КОРИЦАТА Е АВТОПОРТРЕТ
НА ВЕРОЉУБ СТАНКОВИЌ
МАСЛО НА ПЛАТНО 35X47 см

КАТАЛОГОТ Е РЕАЛИЗИРАН СО
СРЕДСТВАТА НА МИНИСТЕРСТВОТО
ЗА КУЛТУРА НА РМ

**УМЕТНИЧКА ГАЛЕРИЈА
КУМАНОВО**

ВЕРОЉУБ СТАНКОВИЌ

(1936-1967)

ИЗЛОЖБАТА СЕ ОРГАНИЗИРА ПО ПОВОД
ТРИЕСЕТГОДИШЕН ЈУБИЛЕЈ ОД ФОРМИРАЊЕ НА
НАРОДНИОТ МУЗЕЈ "КУМАНОВО" - КУМАНОВО

ДЕКЕМВРИ 1994 ГОДИНА

ПОРТРЕТ НА ВЕРОЉУБ, ГИПС ОД ВЛАДО ВЕЛИЧКОВСКИ

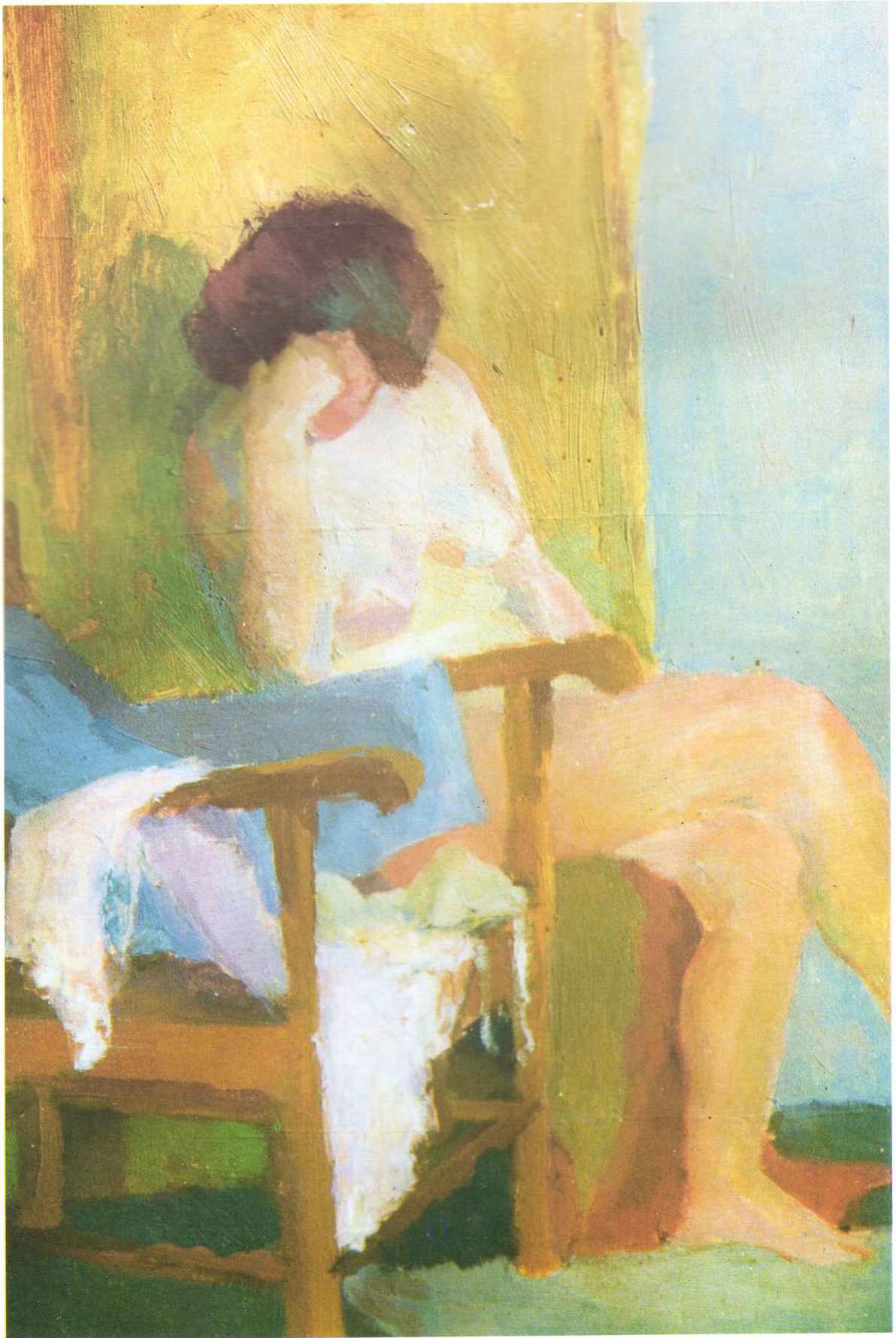
Да се зборува за личноста на Верољуб Станковиќ има повеќе поводи и оправдувања. Не случајно, во една од програмите за одбележување на 30 - годишниот јубилеј на Народниот музеј "Куманово"-Куманово спаѓа и изложбата посветена на Верољуб Станковиќ, кој зазема посебно место и како академски сликар и како прв директор-раководител на новооснованата културна институција во градот. Неговото раководење на оваа институција беше многу кратко (1965-1967) но, треба да признаеме, доста богато и динамично. Тој го затемели своето знаење и искуство во основањето на "Историскиот музеј" и беше еден од основачите на новоформираната институција во градот - Уметничката галерија, која организационо се приклучува кон Музејот. Тие се културни и историски знаменитости за историското и културното живеење во градот, посебно значајни за презентирање на минатото и создавање услови за генерациите кои доаѓаат да го претставуваат своето.

Неговото раководење на овие институции беше прекинато на 30 септември 1967 година што претставуваше најголема трагедија за семејството Станковиќ.

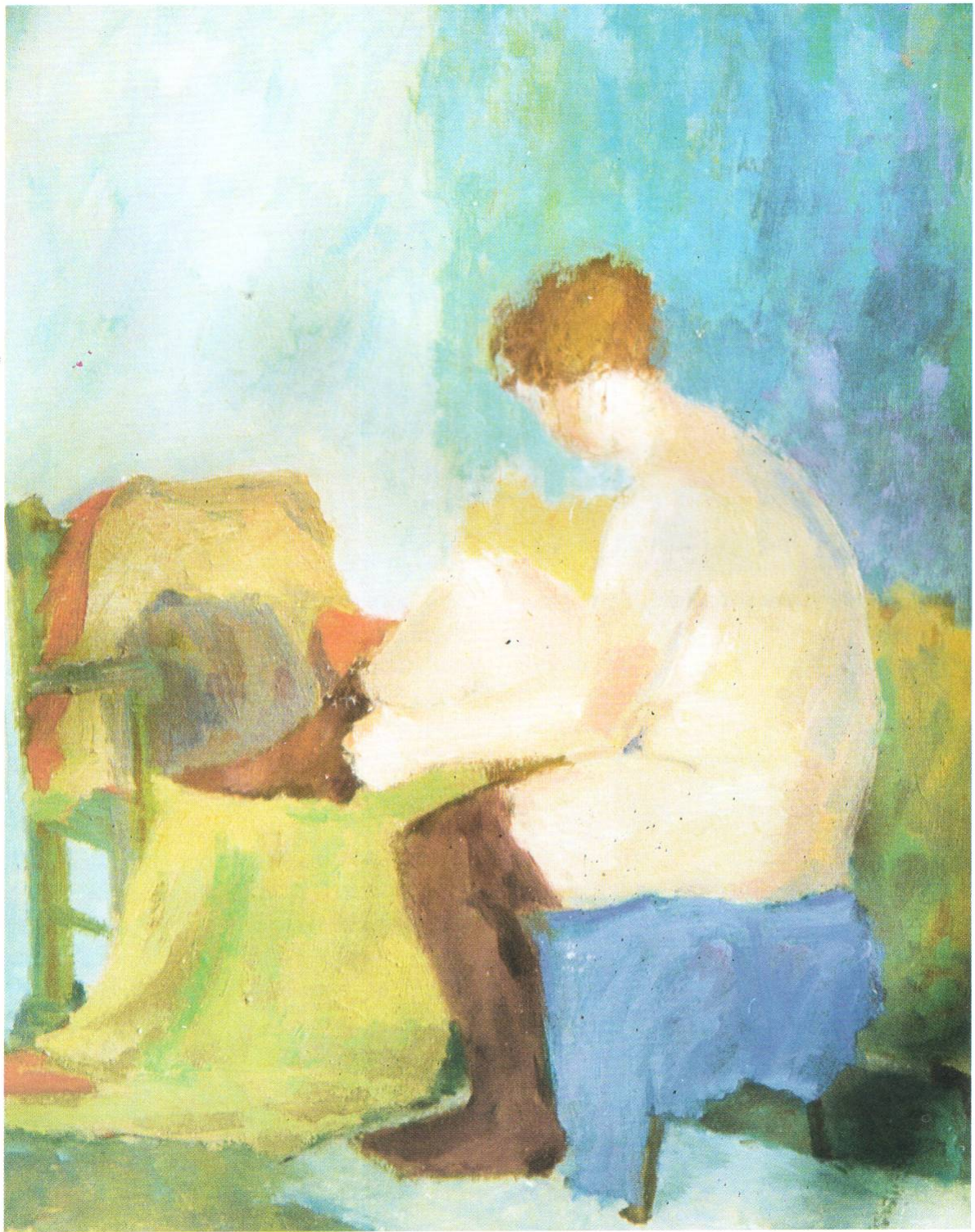
Верољуб ја приготвуваше самостојната изложба на првиот академски сликар и професор Киро Караџа. Неговиот поздравен збор за отворање на таа изложба го подготвуваше повеќе денови. Истиот го преслушуваше преку магнетофонска лента, повеќе пати во денот извешбувајќи ја течноста а со тоа проверувајќи ја содржината и искажаната оценка за овој творец. Дојде и моментот на отворањето на изложбата, кога во преполнетата сала на Галеријата љубителите на уметноста со голема љубопитност го очекуваа овој чин. Верољуб во една згрченост и возбуда отпочна да го чита текстот, кој набргу беше прекинат со зборовите : "Се извинувам, јас повеќе не можам", со тоа го заврши поздравниот говор и го прекина својот живот.

Преполнетата сала од љубителите на уметноста занеме и ја обли студенило за момент, а потоа се создаде паничен џагор, тргнувајќи во пресрет на спасување на еден живот, кон сето тоа бргу се приклучи и медицинската екипа од "Прва помош". Сето тоа беше без успех да се спаси животот на младиот уметник и директор.

Во знак на сеќавање и благодарност на сето она што го даде во Уметничката галерија-Куманово, се отвора изложба од неговите дела во период од 20 декември 1994 година до 15 јануари 1995 година. Тоа ни дава можност по тој повод, во каталогот да биде кажано повеќе за неговото детство, школување, работење и творење.

АКТ СТУДИЈА I. МАСЛО 71 X 61 CM

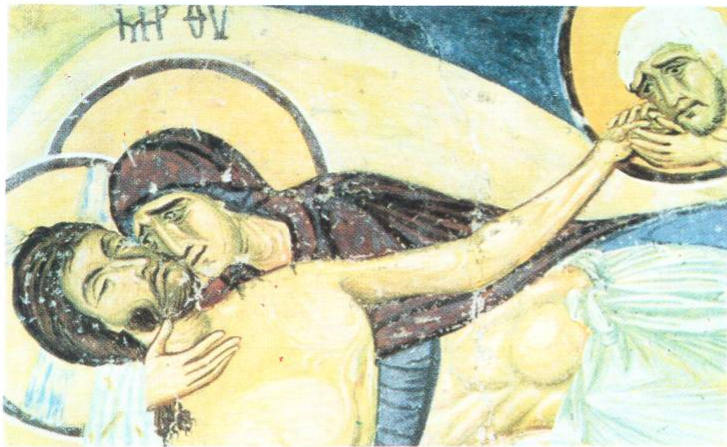
АКТ СТУДИЈА II 75 X 61 CM

МОТИВ I. АКВАРЕЛ 23 X 36 CM

МОТИВ II, АКВАРЕЛ 25 X 36 CM

ОПЛАКУВАЊЕ. ТЕМПЕРА 51 X 79 CM

ВЕРОЉУБ СТАНКОВИЌ - БУБЦО, роден на 10 март 1936 година во Куманово, од татко Милан и мајка Васка. Потекнува од добро ситуирано семејство водено од дедо му Станко кој доаѓа од Молотино. Во Куманово купува ан со куќа и два дуќани, подоцна претворени во кафеани. Мајка му Васка потекнува од село Јабланица во близина на манастирот Св.Прохор Пчински, која на Милана му исчувала четири деца (Драгица, Деса, Вера) и едно машко Верољуб.

Ова семејство живеело многу среќно и во добри материјални услови. Материјалните добра придоаѓале од анот и кафеаните. Оваа благосостојба семејството Станковиќ ја уживало се до 1948 година кога биле национализирани дуќаните. Татко му Милан прифаќа работа како општ работник во каменоломот "Живкова Карпа" во близината на градот. Средствата што ги заработувал не биле доволни за издржување на шестчленото семејство. Ваквата тешка материјална состојба ја присилува мајка му Васка да прифати наполичарски работи во полето и многу други измеќарски работи, за да ја подобри материјалната состојба. Но сиромаштвото се повеќе и повеќе чука на вратата од ова семејство. Деновите биле се потешки и потешки а многу се одразиле на Верољуб кога имал десетина години. Страдањата се зголемувале до неочекувана крајност, кога во 1951 година ова семејство се завиткува во црnilo. Татко му Милан настрадал при рушење на една карпа, под која трагично загинал заедно со својот другар. Баба Васка станува вдовица со четири сираци и со тоа семејството Станковиќ запаѓа во голема беда.

Верољуб истата година го завршува основното седумгодишно училиште како одличен ученик. Ликовно талентиран, се определува да го изучува средното уметничко училиште во Скопје, кое штотуку беше отворено. Школувањето бараше нови материјални издатоци, што неговото семејство не беше во состојба да ги обезбеди. Кај Верољуб се редат бројни неизвесности и бунила во неговата душа, како да се решат проблемите кога си ја знае материјалната состојба, кога средствата за плаќање на ученичкиот дом се многу поголеми од оние со кои живее неговото семејство.

ВЕРОЉУБ ВО УМЕТНИЧКО УЧИЛИШТЕ

ВЕРОЉУБ СО ПРОФЕСОР ПАНДИЛОВ

Независно од материјалната состојба Верољуб го одредува својот пат во иднината, да биде само уметник, за што се определува да се јави на приемниот испит во Средно уметничко училиште во Скопје.

Од тоа време најсвежи секавања има неговиот колега сликар и ликовен педагог Живко Стојмановски, со кој заедно се пријавуваат на приемниот испит за упис во тоа училиште. Испитот траел неколку дена и поради немање средства да се вратат на спиење во Куманово, ноќите ги поминувале во училиштето спиејќи на сандаци во кои се чувала вајарската глина. Сето тоа успешно се завршува, Верољуб го положува приемниот испит и се запишува во прва година.

Материјалните трошкови за редовна посета во ова училиште тешко ги решавал, така да во погорните години како одличен ученик добива стипендија од Народниот одбор во Куманово.

Во школувањето се определува да го изучува сликарството а за професори ги имаше познатите уметници : Димитар Пандилов Аврамовски, Лазар Личеноски, Борко Лазески, Димитар Тодоровски, Љубомир Белогаски, Димче Протугер, Љубомир Пенкин и многу други.

Училиштето за применета уметност го завршува 1957 година. По завршувањето, се вработува како педагог, стручен учител по ликовно воспитување и македонски јазик во село Романовце. Покрај редовната настава, во слободно време му се посветува на сликарството, музиката и спортот (основајќи го првиот младински ракометен клуб во селото). Со голема почит и восхит се секаваат генерациите од ова училиште за службувањето на Верољуб.

ВЕРОЉУБ СО ПРОФЕСОР ЛИЧЕНОСКИ

ВЕРОЉУБ СО ГЕНЕРАЦИЈА МАТУРАНТИ

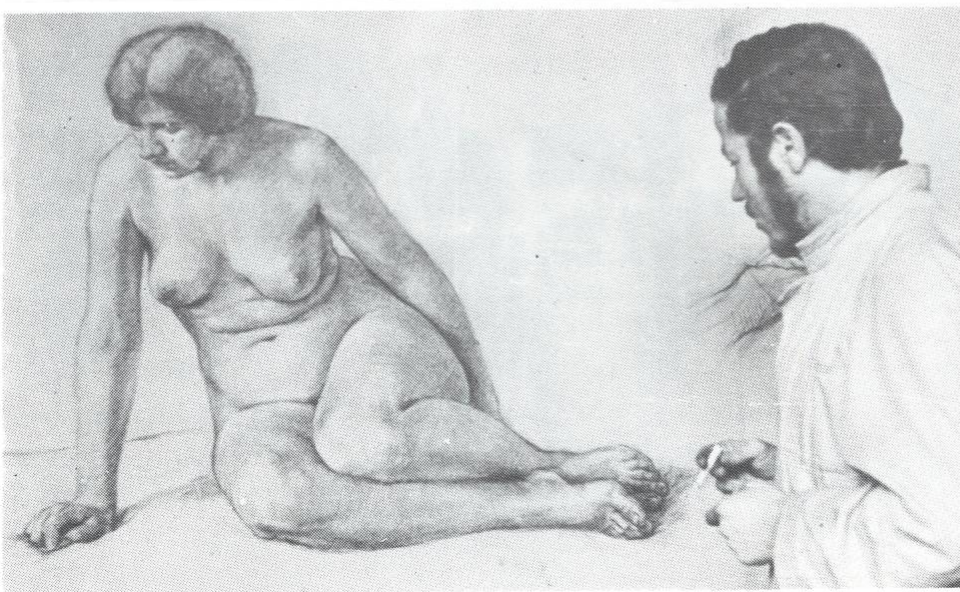

ВЕРОЉУБ СО ПРОФЕСОРОТ ХЕГЕДУШИЌ

ВЕРОЉУБ ПРЕД ШТАФЕЛАЈ

ВЕРОЉУБ НА ЧАС ПО ЦРТАЊЕ

Во 1961 година Верољуб цврсто се одлучува да го продолжи своето школување на една од ликовните академии на тогашна Југославија. Приемниот испит го полага на Ликовната академија во Загреб каде го положува и започнува да студира од 1961 до 1964 година кога и дипломира на Академијата.

Тој период на студирање повторно му причинува нови материјални потешкотии за што повторно се јавува во Народниот одбор на Куманово за доделување на стипендија, која не му била доволна да ги покрие материјалните трошкови на студиите. Во овие околности бил принуден во летните месеци да се приклучува кон екипите кои вршеле конзервација на културно-историските споменици ширум земјата.

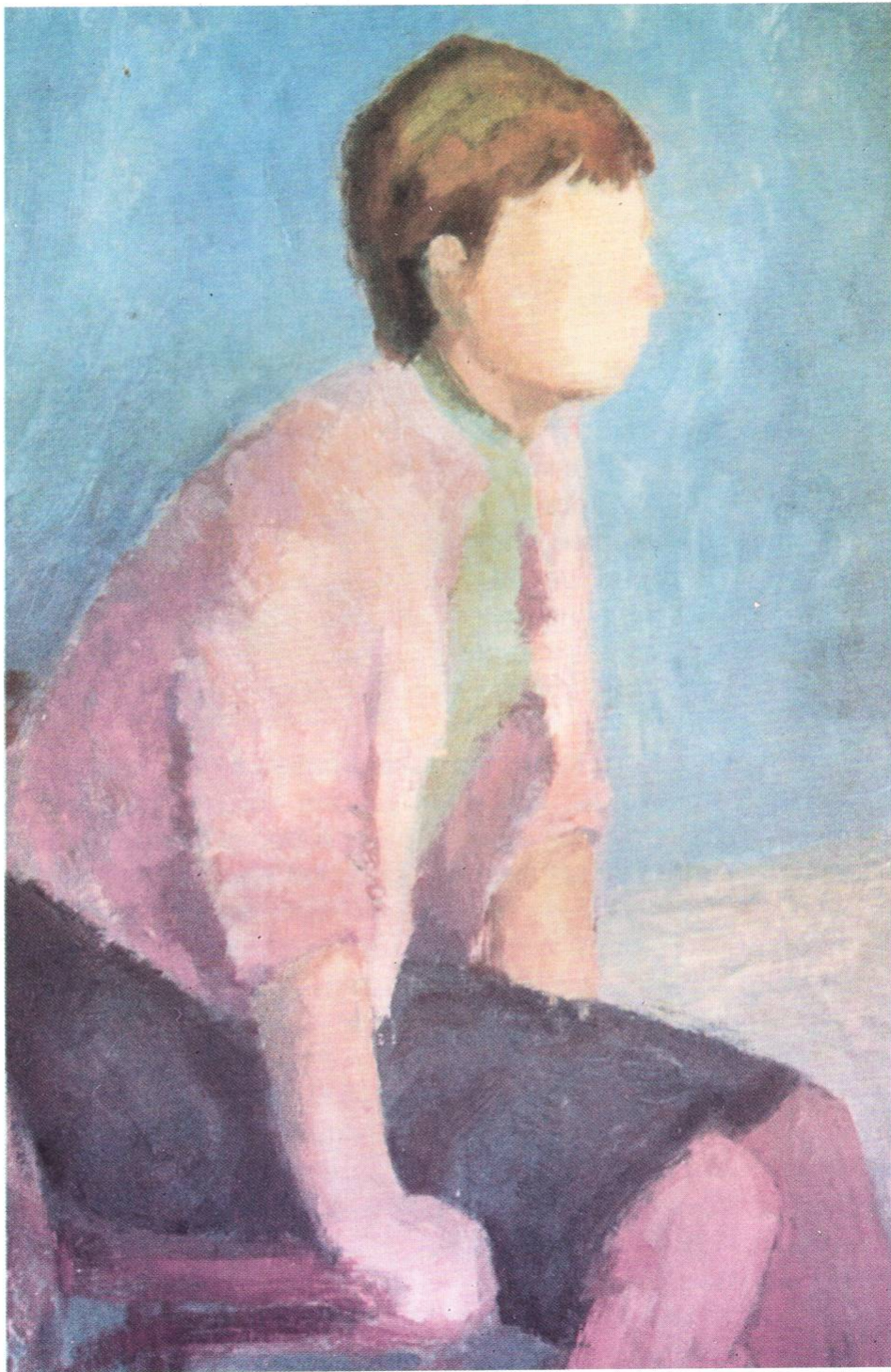
Заработените средства ги користел за покривање на трошоците за студиите во Загреб. И покрај тешките материјални услови тој целосно се посветува на студиите, а неговите професори се афирмирани и познати уметници во светските кругови на ликовната уметност. Цртање му предавал Крсто Хегедушиќ, сликарство Вјекослав Парач и Отон Постружник, графика Алберт Кинерт и многу други.

Тој се стекнувал со богати знаења проверени низ академските вежби, истакнувајќи се меѓу студентите со одличен успех; студиите ги завршува на време во 1964 година. По завршувањето тој работи како конзерватор во Пореч. Работата на конзервацијата е од големо значење како искуство за неговото идно работење. Тој набргу станува директор на новоформируваниот Музеј во Куманово.

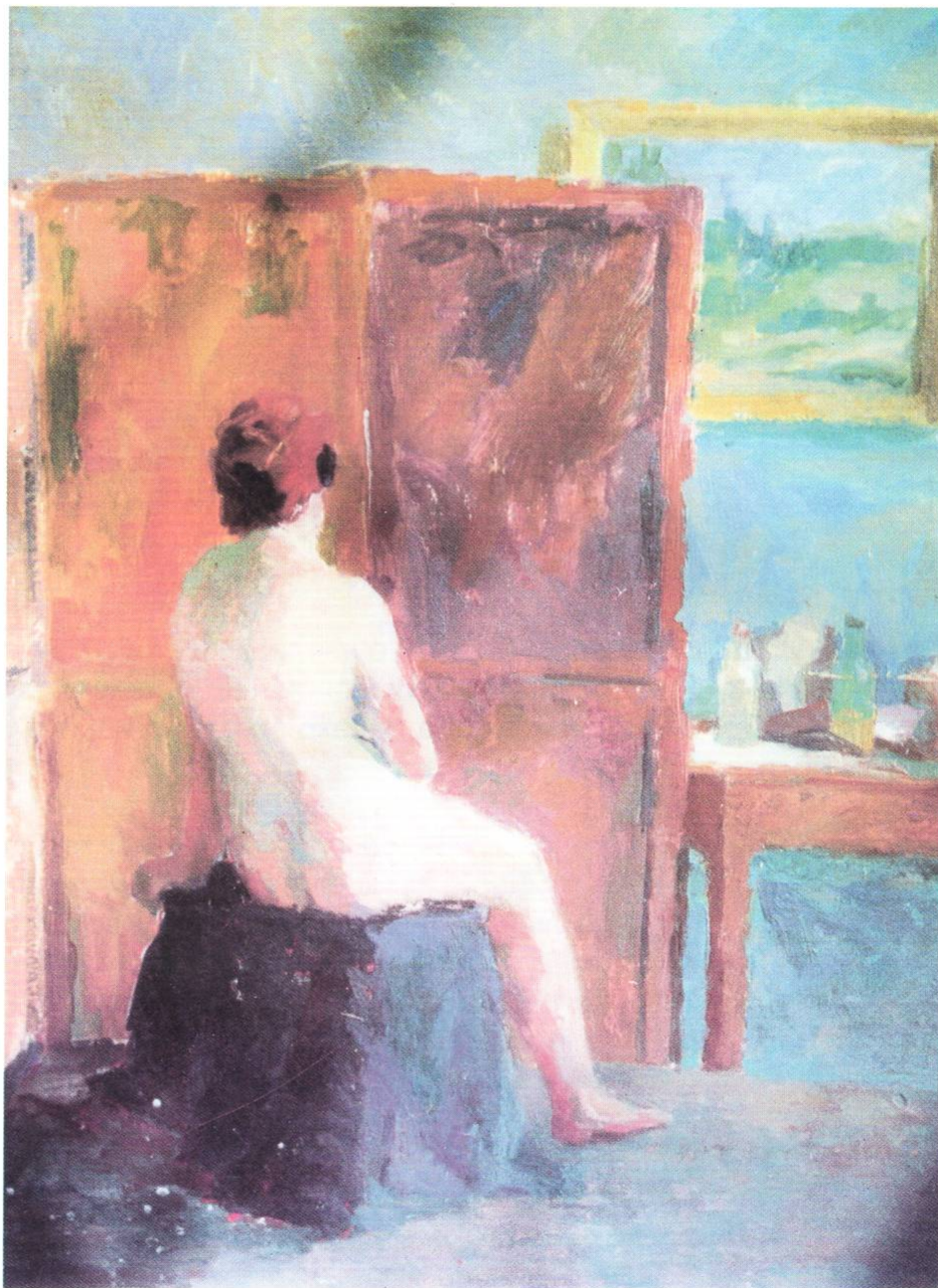
Како комплетна личност со завршената академија и стекнатото искуство од конзервацијата, Верољуб целосно ги исполнува условите за соодветното работно место. Неговото работење е од големо значење за подоцнешното формирање на Уметничката галерија (1967 година), како и за раздвижување на ликовниот живот надвор од овие институции.

Тој ги отпочна првите научни истражувања во музеологијата, археологијата и етнологијата, организирајќи ги првите историски и ликовни изложби кои професионално прозвучија меѓу кумановската интелигенција, која многу бргу се вклучи во целокупното работење и културно живеење во градот и надвор од него.

Уживаше голем авторитет меѓу своите колеги, вработените и голем број на граѓани од редот на просветните работници, архитекти, лекари и многу други.

ФИГУРА, МАСЛО 88 X 53 CM

AKT BO ATEAJE, MACLO 91 X 68 CM

ФИГУРА КОЈА СЕДИ, МАСЛО 50 X 69 CM

На планот на ликовното презентирање како академски сликар многу малку се експонира од причина што беше премногу професионално ангажиран со работата во Музејот и Галеријата, сметајќи дека ќе има повеќе време во иднина откако ќе ги постави и устрои работите на овој план.

Во колекцијата од неговата ќерка Верослава се наоѓаат над 60 дела и повеќето се цртежи (скици) во блок работени во туш, молив, пастел, јаглен како и други материјали, масла на платна, темперни, акварели, графики и копии на фрески.

Анализирајќи ги истите и споредувајќи ги по ликовниот израз, независно од материјалот, техниката и мотивот, меѓусобно стилски и ракописно се надоврзуваат и го покажуваат континуитетот со делата створени на завршната година на академијата и оние (створени во последниот период) пред смртта. Во нив се забележува извесно ослободување од академските норми. Забележана е сигурноста во поставката на композицијата и колористичкото исликување на предметите.

Во неговите цртежи (актови од поголем формат) се среќава класично обликување во кои со линеарно и благо сенчање се постигнува пластичност и анатомска реална точност. Додека пак во цртежите од помал формат каде ги бележи средбите со луѓето со кои постојано контактира во домот и надвор од него, колегите и пријателите кои го опкружувале ја истакнува психолошката карактеристичност.

Повеќето од нив се во знакот на традиционалното академско, блиско на сликарите интимисти и поетски реалисти. Дел од цртежите се реализирани и во графички техники . монотипија, бакрорез и литографија во кои е присатно лирско-поетското расположение на авторот.

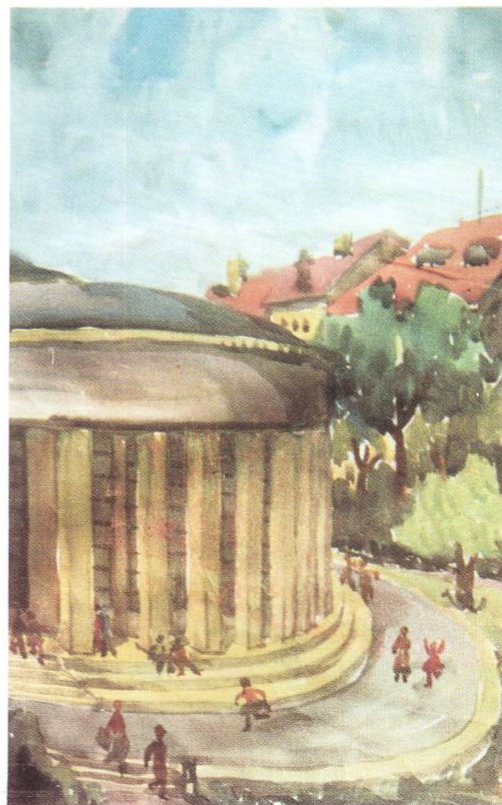

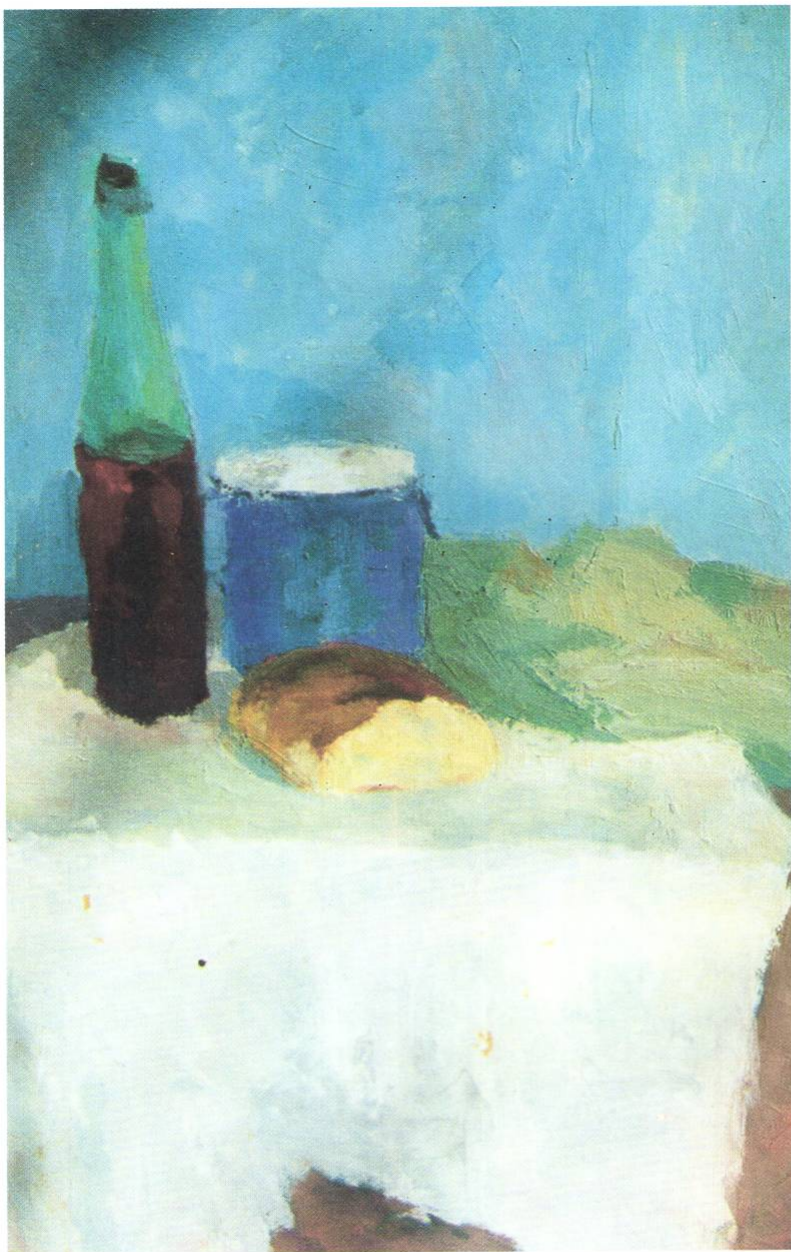
КОМПОЗИЦИЈА БАКРОРЕЗ 20 X 26 CM

МОТИВ ОД НЕРЕЗИ, ЦРТЕЖ 27 X 21 CM

МОТИВ ОД ЗАГРЕБ, АКВАРЕЛ 50 X 34 CM

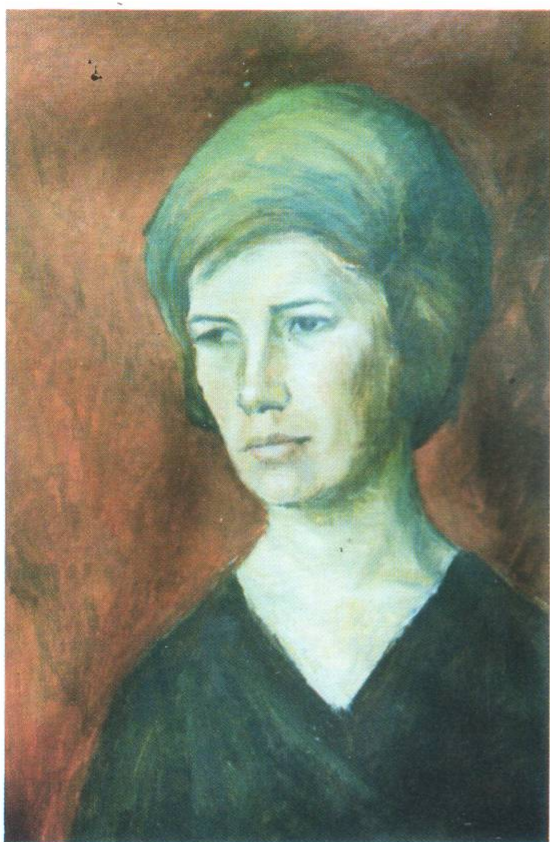
МРТВА ПРИРОДА, МАСЛО 72 X 54 CM

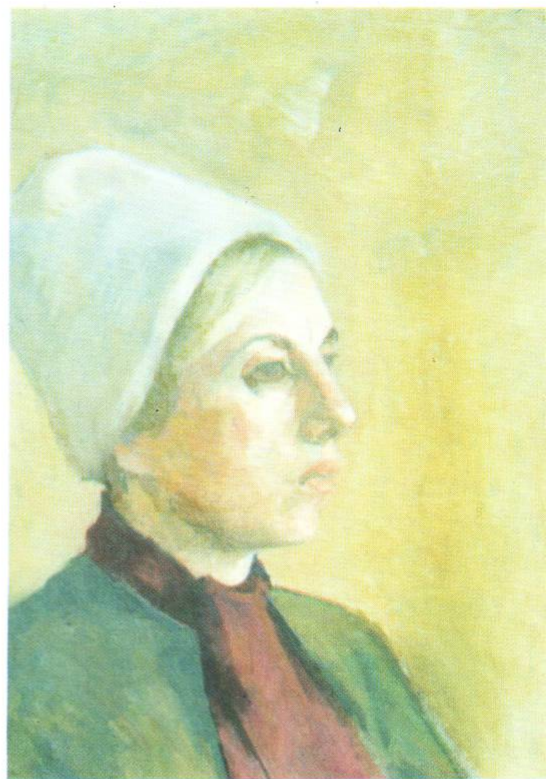
БАБА ВАСКА, ЦРТЕЖ 41 X 29 CM

ПЕЈЗАЖ. ТЕМПЕРА 43 X 63 CM

ПОРТРЕТ II. МАСЛО 64 X 44 CM

ПОРТРЕТ НА ДЕВОЈКА I, МАСЛО 57 X 42 CM

Поголем дел од сликите се во маслена техника застапувајќи студии на женски актови, портрети, автопортрети, пејзажи и мртви природи. Во дел од нив ја избегнува нагласеноста на формата-движејќи се кон една целосна хармоничност на предметите со позадината. Бојата ја нанесува во широки плотни со нагласување на некои детали, формирајќи ја со тоа благата ритмика која допринесува за раздвиженоста на фигурата и транспарентноста. Тој обично фигурите ги поставува во недефиниран простор и чист фон (акт студија I и II, фигура, фигура која седи и повеќе портрети). Малубројни се тие слики во кои го конкретизира просторот како позадина, односно фонот го разигрува со објекти (акт во ателје).

Меките и недефинираните облици се предаваат со чувство на пластичност и светло-сенка. Колоритот е претежно светол со топли бои од окерести и циноберски нијанси.

Се среќаваат и неколку портрети кои се психолошки доживевани и сликарски обработени со извесен академски реализам што се гледа во нанесување на бојата во стилизираната форма, создавајќи смиреност преку употреба на сооднос на боите (поучен од искуство на своите професори).

Во акварелите неизостанува суптилноста во обработка на бојата и линијата во успешното совладување на техниката, тие се необично свежи и по колоритот и по импресијата. Цртежот го нагласува во исликување на објектите, нанесувајќи ја бојата доста слободно со широки потези. Неисликаните површини го прават мотивот со посебна атмосфера, доведувајќи ја акварелната техника на повисоко ликовно ниво.

ПОКРАЈ РЕКА, АКВАРЕЛ 32 X 55 CM

ПЕЈЗАЖ, МАСЛО 47 X 64 CM

Пејзажот кај Верољуб независно во која техника е работен, во него доминира нагласен цртеж од линеарни елементи кои ја формираат композицијата со богати колористички решенија кои се движат од топлите до студените сиво маслинести комбинации. Тие се сликани доста слободно со еден здив, отсликувајќи ја атмосферата на пределот со поетско-интимно чувство.

За сите дела можеме да кажеме дека имаат карактеристика на тонска усогласеност и насоченост кон личната креативност.

Тргувајќи од досега изнесеното за Верољуб, со кусите осврти за творештвото кое е оставено зад него, видно е дека истото е во почетна фаза за еден млад ликовен творец. Истото е целосно неоформено, без некоја заокружена целина. Но истото како што е, има свое значење за ликовниот растеж кај нас. Верољуб се смета за еден од помладите основоположници на ликовната уметност вклучен генерациски во градот која во тоа време го даде својот допринос во развојот на современата македонска ликовна уметност.

Неговиот придонес ќе беше уште поголем ако не го прекинеш прераната смрт. Во целост гледано тој со своето постоење многу не задолжи, што во овој момент можеме само да кажеме, Бубцо, за се ти благодариме !.

Тане Атанасовски-Гарски

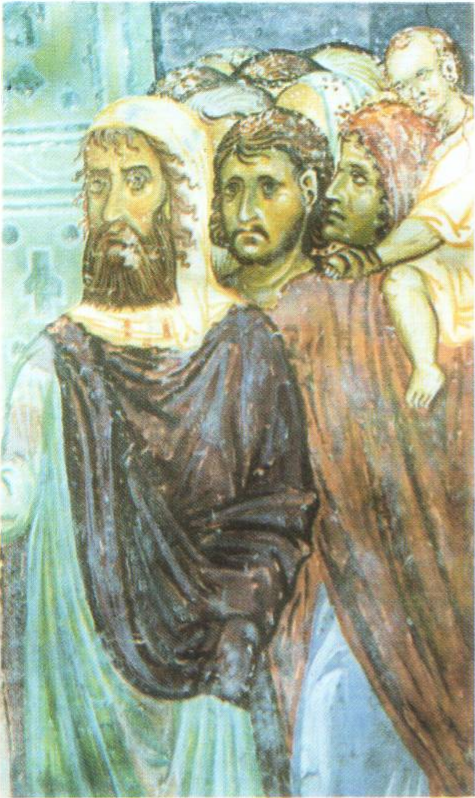
Veroljub Stankivic

Summary

Veroljub Stankivic (1936-1967) was born in Kumanovo, from father Milan and mother Vaska. He was graduated from the School for Applied Arts in Skopje, 1957 and Art Academy in Zagreb, 1964. He worked as an art pedagogue and conservationist on the cultural-historic monuments in Macedonia and out of it.

He was employed as a director of the Historical Museum with an art gallery in Kumanovo, 1965. He was respected among the artist and fans of fine arts.

He died at the opening of the independent exhibition of the academic painter Kiro Karadza.

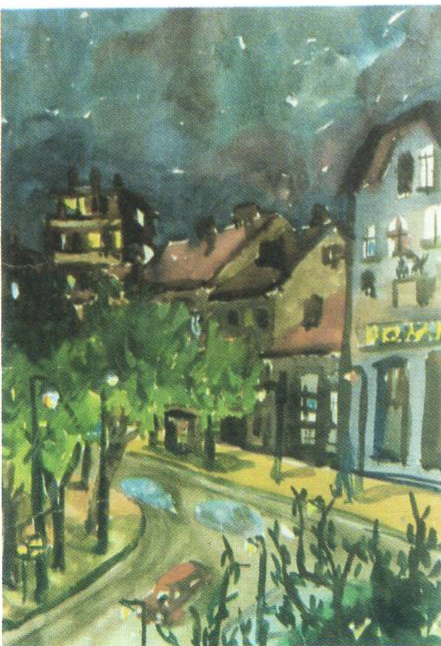

КОПИЈА НА ФРЕСКА,
ТЕМПЕРА 82 X 50 CM

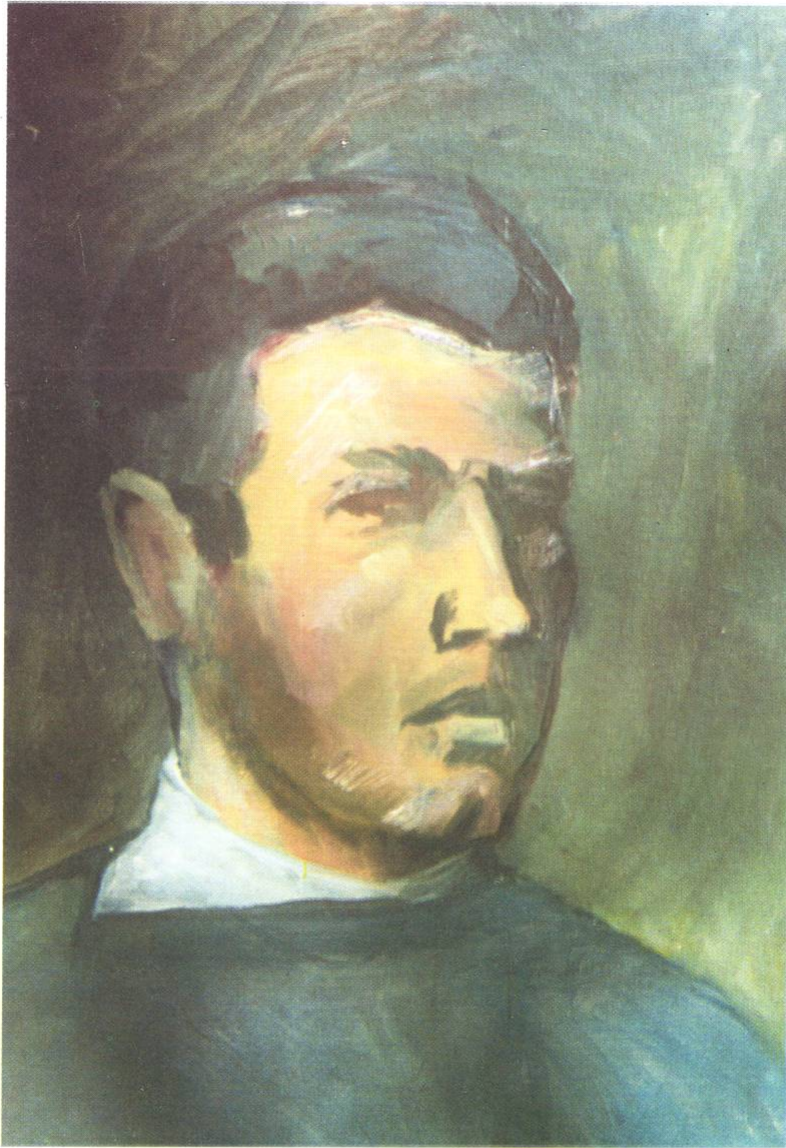
КОПИЈА, ТЕМПЕРА 64 X 43 CM

ПРИКВЕЧЕРИНА, АКВАРЕЛ 44 X 32 CM

ОРО - БАКРОРЕЗ 20 X 26 CM

АВТОПОРТРЕТ, МАСЛО 47 X 36 CM

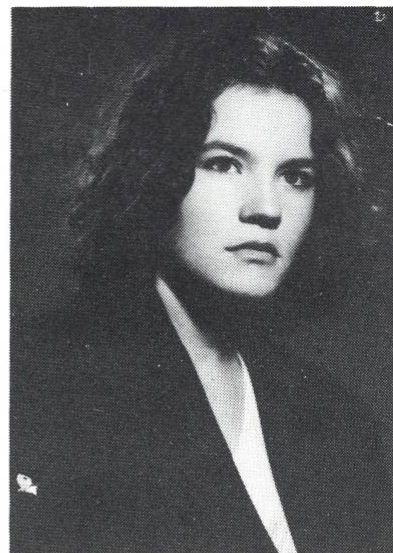
ВЕРОЉУБ КАКО КОНЗЕРВАТОР

ВЕРОЉУБ НА КОНЗЕРВАЦИЈА ВО ПОРЕЧ

БЕРОЉУБ СО СОПРУГАТА

ЌЕРКА МУ БЕРОСЛАВА

БАБА ВАСКА НА ЧАРДАК

КАТАЛОГ

АКТ СТУДИЈА I, масло 71x61 см
АКТ СТУДИЈА II, масло 75x61 см
АКТ ВО АТЕЛЈЕ, масло 91x68 см
ФИГУРА, масло 88x53 см
ФИГУРА СЕДИ, масло 50x69 см
АВТОПОРТРЕТ, масло 47x36 см
АВТОПОРТРЕТ, масло 60x40 см
МРТВА ПРИРОДА, масло 72x54 см
ПОРТРЕТ НА ДЕВОЈКА I, масло 57x42 см.
ПОРТРЕТ II, масло 64x44 см.
ПЕЈЗАЖ, масло 47x64 см.
МОТИВ I акварел 23x38 см.
МОТИВ II, акварел 25x36 см.
МОТИВ ОД ЗАГРЕБ, акварел 50x34 см.
ПОКРАЈ РЕКА, акварел 32x58 см.
ПРИКВЕЧЕРИНА, акварел 44x32 см.
ПЕЈЗАЖ, темпера 43x63 см.
МОТИВ ОД НЕРЕЗИ, цртеж 27x21 см.
БАБА ВАСКА, цртеж 41x29 см.
ОРО, бакорез 20x26 см.
КОМПОЗИЦИЈА, бакорез 20x26 см.
ТРИ ФИГУРИ, литографија 20x28 см.
АКТ СТУДИЈА I, јаглен 50x70 см.
АКТ СТУДИЈА II, јаглен 50x70 см.
СКИЦА I, туш 20x28 см.
СКИЦА II, туш 20x28 см.
ПОРТРЕТ I, туш 20x28 см.
ПОРТРЕТ II, туш 20x28 см.

